

**Σύναξη Ἱερέων ὑπευθύνων νεότητος καί Κατηχητῶν/-τριῶν**  
(Ἱερά Μονή Ἀγίων Πατέρων Περάματος, 27-9-2025)

**«Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,  
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου»** (Ἐφ. 6, 4)

Γράφοντας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, κάνει ἀναφορά στὶς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, συμβουλεύοντας γιὰ τὸν σεβασμό, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν τὰ παιδιά στοὺς γονεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν **καλὸ τρόπο συμπεριφορᾶς** ἀμφοτέρων τῶν γονέων στὰ παιδιά τους. Προφανῶς ἔχουν καὶ αὐτὰ τὴν προσωπικότητά τους καὶ ἀρχίζουν νὰ κάνουν ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον τους. Δικαιοῦνται συνεπῶς ἑνὸς καλοῦ τρόπου ἀπὸ μέρους τῶν γονέων· ἄλλωστε καὶ οἱ γονεῖς «ὅ, τι σπείρουν, θὰ θερίσουν», ὅπως φιλοσοφημένα λέει ὁ λαὸς μας, ἀφορμώμενος ἀπὸ τὴ διαπίστωση τοῦ Ἀπ. Παύλου «Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει». (Β' Κορ. 9, 6).

Ὁ Ἀπόστολος ἀναφέρεται στοὺς σαρκικούς γονεῖς καὶ ὅλοι ἐμεῖς μιλοῦμε συχνά γιὰ τὴν οἰκογένεια, τὸ πρῶτο καὶ βασικὸ καὶ σοβαρότερο στάδιο διαμόρφωσης τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ παλαιοὶ θυμούμαστε τὴ μητέρα μας, πού ἔμενε στό σπίτι, μᾶς ζέσταινε μέ τὴν ἀγκαλιά της, μᾶς μιλοῦσε ὁμορφα, μᾶς ἤλεγχε **διακριτικά** γιὰ τὰ λάθη μας, καὶ μᾶς ἔδινε **ἀφειδώλευτα τὴ συγγνώμη της**. Ἀνατραφήκαμε μέ τὸ αὐστηρὸ συνήθως βλέμμα τοῦ πατέρα καὶ τὸ **τρυφερό κοίταγμα τῆς μάνας**. Ἐπόμενο **στάδιο**, μετὰ τὴν οἰκογένεια, εἶναι τὸ **Σχολεῖο**. Ἡ καλὴ μας δασκάλα μᾶς μιλοῦσε γιὰ τὸν Χριστό, μᾶς πηγαινε στὴν Ἐκκλησία καὶ μᾶς ἐνέπνεε μέ τὸ προσωπικὸ της ἦθος.

Σήμερα, νομίζω, εἶναι ἄλλα τὰ δεδομένα. Ἡ οἰκογένεια ἔχει **ἀλλάξει μορφή**. Ὁ πατέρας **λείπει ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ἡ μητέρα ἔχει βγεῖ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἐργάζεται**. Ἄν ὑπάρχει μιά **καλὴ γιαγιά**, ὑπάρχει καὶ ἐλπίδα γιὰ τὴν καλὴ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ. Συνήθως ὅμως τὸ ἀγόρι ἢ τὸ κορίτσι παραδίδεται σέ μιά **ἐργαζόμενη κυρία, μιά μπέμπι σίτερ**, δηλ. φύλακα μωροῦ, ἢ **σέ παιδικὸ σταθμό**. Καὶ ἂν πᾶμε καὶ σέ ἀνώτερα ἐπίπεδα ἐκπαίδευσης, θὰ βροῦμε πολὺ λίγους ἱεραποστόλους, ἀνθρώπους πού πιστεύουν στὸν Θεό καὶ ἀγωνιοῦν γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν μαθητῶν τους.

**Τί ἀπομένει;**

Ταπεινά φρονῶ ὅτι ἡ ἀπομένουσα δύναμη εἶναι ἡ **Ἐκκλησία**. Εἶχα τὴν εὐκαιρία καὶ φέτος τὸ καλοκαίρι, πάνω **στὴ Στεφάνη**, νὰ καμαρώσω **χίλια παιδιά** στὴν κατασκήνωσή μας, νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ ἐκτιμῆσω

τό ἔργο τῶν εὐλαβῶν νέων πού ἐργάστηκαν ἐκεῖ. Εἶναι πολύ σημαντική ἡ προσφορά τους καί τούς ἀπευθύνω, μιά ἀκόμη φορά τόν **ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας**, γιά τήν πολύτιμη προσφορά τους. Ἡ ἀξία τῆς κατασκήνωσης ἔγκειται στό γεγονός ὅτι ἔχουμε τά παιδιά μαζί μας 24 ὥρες καί μποροῦμε νά τά διδάξουμε μέ τό ἦθος μας καί μέ τό λόγο μας, πού εἶναι πάντα, πρέπει νά εἶναι, λόγος Θεοῦ.

Τώρα ἔχουμε τά Κατηχητικά μας Σχολεῖα. Ἡ πρώτη γέννηση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀσφαλῶς σημαντική, ἀλλά ἡ ἀναγέννησή του εἶναι προφανῶς σημαντικότερη. Γράφει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «...ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε» (Α' Κορ. 4, 14-16). Ὡς Ἐπίσκοπος καί Πνευματικός σας Πατέρας ἔχω ἱερό χρέος γιά τήν πνευματική ἀναγέννηση τῶν νέων. Γι' αὐτό ἀναθέτω σέ ἐσᾶς τούς καλοὺς μου ἱερεῖς, τούς καλοὺς Κατηχητές καί Κατηχήτριες τό σπουδαῖο ἔργο τῆς κατηχήσεως.

Προσεγγίζοντας τό ἔργο μας, γνωρίζουμε ὅτι **Κατήχηση εἶναι ἡ διδασκαλία περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς**. Μέ τήν **Κατήχηση** ἡ Ἐκκλησία εὐαισθητοποιεῖ τά μέλη Τῆς στό σωτήριο ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσπάθειά μας ξεκινᾷ μέ **συνάξεις σέ συγκεκριμένο χῶρο**, πού πρέπει νά εἶναι **καθαρός καί περιποιημένος**, ὥστε νά ἐλκύει καί νά μὴν ἀπωθεῖ. **Ὁ λόγος μας θά εἶναι ἀπλός** καί ἡ πορεία τῆς σκέψης **μεθοδική**, ἀπό τά ἀπλούστερα στά πιό σύνθετα, ἐνῶ θά δίδεται χρόνος διαλόγου, **ὀριζόντιου καί κάθετου**, ὥστε νά ἔχουν ὅλοι τήν **ἀντίληψη τῆς συμμετοχῆς καί συνδημιουργίας**, ὡς πρὸς τήν πίστη καί τό ἦθος, καί στήν ἐξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων.

Ἡ Κατήχηση στοχεύει στή **γνώση τῆς χριστιανικῆς Ὁρθόδοξης πίστεως καί τῆς ζωῆς** τῆς Ἐκκλησίας, στήν ἐνσυνείδητη ἔνταξη στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, στή **σχέση μας** μέ τόν Θεό, τό **στοχασμό** γιά τό νόημα τῆς ζωῆς, στήν **ἐξήγηση** τῶν ζητημάτων τῆς πίστεως, τῶν θεωριῶν πού συχνά διατυπώνονται, στή γνώση τῆς **ἐνοριακῆς ζωῆς**, καί τήν ἐνεργό **συμμετοχή** στό ἔργο.

Τό περιεχόμενο τῆς Κατηχήσεως εἶναι **ἀνάλογο μέ τό νοητικό ἐπίπεδο τῶν παιδιῶν**, κινούμενο ἀπό τά ἀπλά πρὸς τά σύνθετα. Ἐκτίθενται οἱ βασικὲς ἀλήθειες, πού πηγάζουν ἀπό τά δόγματα, ἀπό τήν χριστιανική ἠθική, ἀπό τή Θεία Λατρεία. Ἀρχίζουμε ἀπό τήν **Ἁγία Γραφή**, ἐρμηνεύουμε τό **Σύμβολο τῆς Πίστεως**, μιλάμε γιά τίς **ἀξίες** τοῦ Χριστιανισμοῦ καί κυρίως γιά τή Θεία Λατρεία καί τή συχνή συμμετοχή

μας στό ποτήριο τῆς Ζωῆς. Ἐτσι γινόμαστε μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου ἀφοῦ κοινωνοῦμε τοῦ Παναχράντου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Κυρίου μας.

Τ ὁ

κατηχητικό πρόγραμμα περιέχει προφανῶς καί προσευχές, παρακλήσεις, διάφορες διακονίες στή Θ. Λατρεία, πνευματικές ἐκδηλώσεις, προσκυνήματα, ἐκδρομές κ.ἄ. Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές πρέπει νά γίνονται σέ συνεννόηση μέ τόν ὑπεύθυνο Ἱερέα καί μέ εὐαισθησία. Τά παιδιά μας δικαιοῦνται καί πρέπει νά δοῦν τά μουσεῖα μας, τούς ἀρχαιολογικούς καί πολιτιστικούς μας χώρους καί ὅ, τι ἄλλο ἔχει ἡ Πατρίδα μας. Καί εἶναι σημαντικό νά τά δοῦν μέσω τῆς Ἐκκλησίας.

**Ἀγαπητοί μου συνεργάτες,** Εἴσαστε οἱ Κατηχητές τῶν παιδιῶν, τῶν ὠραίων ὑπάρξεων πού ἀγκάλιασε ὁ Χριστός καί τά ἔθεσε πρότυπο γιά ὅλους. «ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καί μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Λουκᾶ 18, 16). Τά ἔχουμε κοντά, δυστυχῶς, μόνο μιά ὥρα περίπου τὴν ἐβδομάδα. Πολύ λίγη γιά τό ἔργο μας, πολύ μεγάλη ὡστόσο, γιά τό μέλλον τους· εἶναι «σφουγγάρια» καί μαζεύουν. Ἄς ἐκμεταλλευτοῦμε αὐτή τὴν ὥρα, ἄς δώσουμε τό εἶναι μας, ἄς στηρίξουμε ὄνειρα παιδικά καί ἄς χαλκεύσουμε προσωπικότητες, πού θά μᾶς βλέπουν αὔριο καί θά ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους. Αὐτή θά εἶναι ἡ ἀποζημίωσή μας κατὰ κόσμο. Ὁ Θεός θά ἐκτιμήσει τὴν πρόθεση καί τὴν ἀπόδοσή μας.

Στά πρακτικά θέματα, θά περίττεινε νά τονίσω τὴν **ἀνάγκη ἄψογης συνεργασίας Ἐφημερίων καί Κατηχητῶν-Κατηχητριῶν.** Ἡ αἵθουσα νά εἶναι καθαρή καί στολισμένη. Νά κάνετε κάποιες **προβολές** ἐνισχύοντας τὴ διδασκαλία σας. Νά συνεργάζεσθε μέ τούς γονεῖς, νά ζητᾶτε τὴ γνώμη τους. Οἱ ἐκδρομές θά πρέπει νά πραγματοποιοῦνται μέ τὴ **συνοδεία** τοῦ Ἐφημερίου καί ὅπωςδήποτε τῶν γονέων τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ἐξυπακούεται, ὅτι θά διαθέσετε δυό-τρία μαθήματα, νά **ἐτοιμάσετε** κατάλληλα τά παιδιά μας, ὥστε νά προσέρχονται τακτικά στό **Ποτήριο τῆς Ζωῆς.** Τά ἀγόρια νά διακονοῦν στό **Ἱερό Βῆμα**, ἐνῶ τά κορίτσια νά ἐκκλησιάζονται.

Ο ἰ σκέψεις πού σᾶς ἐξέθεσα πηγάζουν ἀπὸ τὴν καρδιά μου καί ἀπὸ τὴν ἀγωνία μου. Σέ κάθε περίπτωση εἶναι **ἐνδεικτικές** καί τά δικά σας περιθώρια πολλά, σέ **συνεργασία** πάντα μέ τόν **ὑπεύθυνο Νεότητος** τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως. Ἀπὸ τὴν πλευρά μου, σᾶς εὔχομαι ὑγεία καί αἰσιοδοξία, ἐκτιμῶ τό ἥθος καί τίς πολλές δυνάμεις σας, καί ἐλπίζω σέ μιά πλούσια πνευματική καρποφορία.

**Ὁ Θεός μαζί σας.**

**+Ο Νικαίας Ἀλέξιος**